

LIVESTOCK KNOWLEDGE TRANSFER: DEFRA

Рязане човките на кокошките: за или против?

Действието, наречено подрязване на човките, е назовавано още затъпяване на човката, обезклюняване, обезопасяване на човката или частична ампутация на човката. Знае се, че причинява пряка, както и последваща болка, макар че последната е не толкова жестока, когато действието се извършва върху млади птици. В момента то е позволено във Великобритания без анестезия, ако се отстранява не повече от една трета от човката. Нито правозащитниците, нито птицепроизводителите желаят рязането на човките да продължи. Проблемът е, че в някои яйцепроизводствени стопанства, особено в големите, рискът от тежки здравословни увреждания като рани от накълчаване и канибализъм, е много по-висок при необрязаните кокошки.

Закони и стандарти

Производителите трябва да спазват изискванията на законодателството по отношение на рязането на човките (The Welfare Of Farmed Animals (England) Regulations 2000) и Welfare Code For Domestic Fowl. Те ще бъдат заменени през януари 2002 от вътрешни правила, прилагащи директива 99/74/ЕС и нов закон относно подрязването на човките.

- DEFRA (бивш MAFF) Welfare Code For Domestic Fowl препоръчва рязането на човки да бъде извършвано само в краен случай.
- FAWC постановява: „Считаме, че рязането на човки е най-нежелателното осакатяване, което трябва да бъде избягвано при всяка възможност и да бъде прилагано само за предотвратяване на по-тежки увреждания, причинени от накълчаване и канибализъм”. Те препоръчват, ако рязането на човките все пак е необходимо, то да се извършва при птици на възраст под 10 дни.
- UKROFS стандартите за екологично отглеждане на кокошки изискват „...подрязването на човки да не се извършва системно...”
- Freedom Food Ltd казва: „Практиката на затъпяване на човките противоречи на принципите на RSPCA стандартите за здравословно отглеждане. Въпреки това, в момента се приема, че при масовото отглеждане на птици в една сграда има риск от избухване на канибализъм. Болките и страданията на кокошките, накълчани до смърт, са ужасяващи и могат бързо да засегнат значителна част от ятото. Нуждата от затъпяване на човките трябва да се установява постоянно и производителите ще бъдат принуждавани да прекратяват затъпяването на човки веднага щом причините за канибализма и начините за отстраняването му се открият.”

В някои страни, като например Швеция, рязането на човки е забранено, но техният опит показва, че е изключително трудно да се отглеждат по алтернативни начини птици без да се появят канибализъм и висока смъртност.

Възможности за решение на проблема

Семинарът на DEFRA от 2001 г., посветен на здравословното отглеждане на птици потърси бележки по три възможности за решаване на проблема при спазване на британските законови изисквания:

- пълна забрана на рязането на човки
- разрешаване рязането на човки само когато птиците се отглеждат извън клетки, което да се извършва от квалифицирани лица и само върху пилета на възраст под 10 дни
- разрешаване рязането на човки на всички отглеждани птици, но с ограничение във времето за птиците, предназначени за отглеждане в клетки, давайки по този начин на развъдните компании възможност да представят по-малко агресивни породи птици, предназначени за такова отглеждане и така да премахнат необходимостта от рязане на човки.

Решение до каква степен и дали ще бъде разрешено рязането на човки ще бъде взето скоро след семинара.

Ако рязането на човки бъде преустановено или избягвано като системна практика, техниките за отглеждане на птици, минимизиращи накълваването водещо до канибализъм, ще добият изключителна важност.

Препоръки за избягване на накълваване и канибализъм

- Развъждане в едни и същи помещения, отделяне на ярките значително преди да почнат да носят и задържането им в същите групи, в които са отгледани
- Внимателен контрол на силата на светлината чрез използване на реостати, абажури, оцветени лампи и др. Внимателно разполагане на лампите за осигуряване на равномерна светлина без ярки петна. Осигуряване на параван за сянка извън помещенията, където се отглеждат масово птиците.
- Контролиране големината на групите птици, т.е. задържането им възможно най-малки при масово отглеждане, по 4 до 5 в обикновени клетки и 8 до 10 в по-големи курници
- Никога да не се позволява птиците да остават без храна или вода
- Да се наблюдава за доминантни кълвящи екземпляри. По-тежките рецидивисти трябва да бъдат отделяни, заколвани или да им бъдат отрязвани човките (ако е разрешено)
- Ползена техника, предложена и изпитана напоследък с обещаващи резултати, е закачването на бели полипропиленови ленти в клетките или курниците. Тяхното предназначение е да отклони кълването от перушината на другите кокошки върху лентите. Тя е изпитвана твърде малко и все още не е широко разпространена, но може да помогне за намаляване на проблема с накълваването и канибализма.

Повече информация

Arnold.elson@adas.co.uk
www.agriknowledge.co.uk